

ლიბერალი მიყენა ქართული ენაში. ამის გამო იმ მესამე საბჭოს განმარტებში ქართული წერა-კითხვა მეტად ჩაკლებულია, რადგან ყველა თვითონ ვერ იცნობდა და მეთოდზე ასწავლის. რომ ასეთი დიდ ნაკლს არ ჰქონდეს ადგილი და ქართული ენის სწავლებლა გაუშვებდნენ, საქარა გამოემართა ყველ კვირაში 17 გავიფრთხილის მავირ მისცეს 22 გავიფრთხილი, ე. ი. იმდენი გავიფრთხილი, კვირაში რამდენსაც მასწავლებელი აძლევს. მაშინ პირველი განყოფილებაშიაც შესაძლებელი იქნება ქართული ენის და ანგარიშის გავიფრთხილების რიცხვთა გადამცემა და ყოველთვის მოსწავლესაც ყოველგვარი როგორც რუსულ ენაში და ანგარიშში, ისე ქართულ ენაშიც ერთი მასწავლებელი; ამას გარდა დასკვნის განსაზღვრისა და ანგარიშის დასწავლობაში და დაფასებაში, რადგან-ნაც დღეს გამეც და მასწავლებელსაც ეძლევა ერთიანი ჯანაძევი. (გამეც 16 გავიფრთხილი იმდენი ეძლევა, რამდენიც მასწავლებელს 22 გავიფრთხილი; სკოლის მართვა-გამართლისთვის კი გამეც ცალკე იღებს 300 წლითადა 100 მანეთს). აი ეს იქნება შეგნებული მოქმედი და ამახანავებელი თანაგრძობა.

ცოლ-ქმრული სიყვარული.

დაუბრუნდეთ ისევ ძირითად საკითხს. როგორც ვსთქვი მოსკოვში, მწკრივს ვსთხოვდით მსხვერპლებს და იმდენი სა-ჩვენებელი და ცხოვრებაში ერთობ ძვირად მოსაპოვებელი რაგანია. ოქრო ხომ ძალიან ძვირად იბრუნება ბუნების კალთაში, ძვირად ღირს და მგარამ იგი მაინც იქ არის, იქ იბრუნება ამიტომ სიძლიერის უმაღლეს საზომად მიჩნეული. ადამიანის წმინდა, უმწკრივო, ოქროს სულიც ძვირი მოსაპოვებელია, მაგრამ იგი მაინც მოპოვება, და ეს ოქროს სული თვითმოდის ადამიანის სულიერი სიმდიდრის და სიღარიბის საზომად უნდა იყოს მიჩნეული. მადეც ცხოვრებას ქართულურად ვფიქროვდებ, ცხადად დავიანახებთ, რომ ეს ოქროს თვითმოდის ადამიანის სულში მოპოვება, ხოლო სხვა და სხვა ზომისა და წონისაა. მადეც ერთ ანა-ანს ვერ ნახავთ, მადეც უნდა გარყვნილი და გაფუქებული იყოს იგი, რომ იმისი სული მხოლოდ ტრადიციის სახეს; ზოგჯერ ის სული, რომელიც ტრადიციის სახეს გვგონა, მაშინ განსაკუთრების დროს ამოვარდნილია, თან-თან სიღრმეში მანამდე უჩინარ ოქროს დაგვანახებებს ხოლმე. ამიტომ ყველას ერთი საზომით ვერ ვავსოვით. ადამიანთა მრავალფეროვნებაც სწორედ მათ სულსა და

გულში დაკულ ზნეობრივ განძის მიხედვით უნდა განვიხილოთ. უნდა შევეცხოთ, კარგად უნდა განვსწავროტო ცხოვრების ძირითადი, ბუნებისა თუ თვისაგან ჩასახული კანონი. ამისათვის საჭიროა კრიტიკული მსჯელობა, ცხოვრებაში ზნეობის და ნათელის გარჩევა. უნდა დაუკვიროდეთ იმას, თუ რა არის სული, ღრმად ადამიანური გრძნობა და რა არის გრძნობა შემთხვევითი, წუთიერი, ქარის შემოტანით და ქარისავე გატანით; უნდა კარგად დაუკვიროდეთ ადამიანის სულიერ ვითარებას, ადამიანის აღზრდა განათლებას, იმის დასწავლება. ცხოვრების პირობებს. ზნეობრივად, უმთავრესად გრძნობის ხალხი ვართ, წუთიერი, წარმატებით გრძნობისა. ცხოვრებას უმთავრესად, პისნიერება შევუყვარდეთ, რადგან ეს ცხოვრება ჩვენ არ გვაკმაყოფილებს, თვითმოდის ფეხის გადაღვანე მიხისთანა მავალითაგან გებნავთ, რომელიც გულს ვერწყობს და რწმუნას გვიხილავს. ამხროვე ჩვენ იმ ნაწილებს ვგვაკრავთ, რომელიც ხელის შეშლის ანაქცე მთავრებს ქვეყნს და თავს ჩამოჭკინდა ხოლმე. ცხოვრების უკუღმართობის ერთი შეხება საქარა ჩვენთვის, რომ თვითონ დავხუთოთ და თავი ჩაქვიროთ. თვით-დახუთება და თავდახრილი კაცს-კი ქვემარტება არ დაეხსენება ხოლმე.

ჩვენ კარგად ვიცით, რომ განათლებულ კაცთა წრეში, უმთავრესად ქალაქებში ცოლ-ქმრული სიყვარული მეტის-მეტად დაუღებარია და ცალკედია, ვიცით, რომ ამ ასახრებს ჩვენს საზოგადოებაში დიდი და საშუალო აუზ-ხაური სუფევს. ვიცით, რომ ცოლ-ქმრული სიყვარული ჩვენს წრეში მეტის-მეტად სუსტია და წარმატებულია. ყოველნაირ ბრძოლა, უთანხმოება, გაუტანლობა, მძულვარება ხომ ცხოვრებრივი მოვლენაა იგი წარსულ-ქმრული შორის. ვიცით ყველა ეს და ამავე დროს ჩვენ არ შეგვიძლია სულიერი წინა ავიღებოდეთ, რომ ამ გულში მოპყვრულ ვარჯიშითადა რაიმე გასავალი გვა ვიხილოთ. ეს იმიტომ მოგვდის, რომ სუსტი რწმუნის ხალხი ვართ: ადვილად ვგანვარდის სინამდვილე, რადგან ჩვენს გულში ისევ ის სინამდვილე ისახება, ჩვენს გულში მთავრად საგრა სინამდვილისა: რასაც ვეძებდები, მხოლოდ იმას აღმებრძვას ხოლმე თავის სიღრმეში. იმდენი ძალა-კი არ შესწევს, რომ ეს სინამდვილე განსწავროტოს, რწმუნის მკვლავრი და ძვირად ვეჭვობის ჩვენი ცხოვრების იარა ვაჭარა და იმის დაშალა ფესვებს მიაგნოს. ჩვენ ამ მხრივ იმ ახირებულ ადამიანს ვგვაგონებ, რომელიც სწული ხალხით სავსე დიდი საავადმყოფო დაიარა, მეტის-მეტად შეწყნარდა და თავის გულში ვადანსწევრავს, ამ ხალხს არავინ ეშველება, ერთობ მრავალია და რამ უნდა განკურნონ-სა, ჩვენზე, როგორც სუსტი რწმუნის ხალხს, ერთობ მძლეველი მოქმედობს რიცხვი, კაცთა სიმრავლე;

გვევარა მატარებელი და მასთან ერთად ძვირფასი სტუმრები ჩვენის ქვეყნისა. პირველი იყო და, სავალდებულ უკანასკნელიცა, ჩემთვის ძვირფასის ადამიანის ნახვა, თან წამოვიტოვებ, გარდა მისი ადგრა სიანი და არა ამ ქვეყნიურ სათნოების შემქმენის სან იმ სახეთაგანი იყო, რომელნიც მხავისი მასობაში რამდენიმე მათეიოდ და წაუშვლელად აღმებრძვებიან ხოლმე. ასეთი სხვები ცხოვრების სიმწკრივით დროულდებ მორის შორებურ ვარჯიშობისა მგვანდაც ცამკიმებენ, ნიდაც სიამბოძო-სავონარნი არიან, ნიდაც რადაც შეგებას გავიქმენენ, იარაზე მალამოდ გვედებარენ, გვახსენებენ და გვა-გვეგობინებენ უკუდავის შოთას სოცევებს, რომ: „როდითი ბოროტს არ დაჰბადებს“, გუბორტსა სლითა კეთილმან და ვინცა უნდა სთქვას ქვეყანა სატრადიციოა. განსწავლებული ილია ქვეყანაზე საქარაში დიდის ამბით დაუხვდა ინგლისელ სტუმრებს. ილიამის მისის დღეობის მოსალოცად მოსული ქართველი საზოგადოება ესწრაფებდა თვისი პარტისიცა და სიყვარული განიკახლებინა იმ ადამიანისათვის, რომელიც სიყვარული და პარტისიცა ჩვენთვის არ ეშურებოდა. უორდრობის ასული ცდობრ-და თვის ახალ წყნარებად, ქართული ენისა, ქართულად გაუზიარებინა თვისი შთაბეჭდილება. მხოლოდ ხანდახან უვიკრდა, რომ თანამდროსეთა, განსაკუთრებით მან-დალოლანების, სხვებზე ვაკვირების ნიშანს ჰქონილობდა და სწულდა, ნუ თუ გარკვევით ვერ გამოვსატევი ქართულიო. თითქო იმედი ჰქონდა,

წლიურ ხელის მოჭერითა საყურადღებოდ

ამით ვაცხადებთ, რომ თანხმად ხელის მოჭერის პირობებისა, წლიური ხელის მოჭერის ფასის გადასახდელი მეოთხე და უკანასკნელი ვადა არის 1 ივლისი, როდესაც გადახდილი უნდა იყოს სრული ფასი 8 მან. და 50 კ. „სახალხო გაზეთის“ კანტორა.

ამიტომაც ასე თავისებურად გვიბრუნებს და გვიტაცებს ხოლმე დიდი ცრება ხალხისა, დიდი ნადიმი, დიდებულნი იუბილე, დიდი სამარხი პრაქტისია და სხვ. რიცხვი ჩვენ თვალში ქვემარტებას ჩრდილავს, გულს ვერწყობს და გვიჩვენებს, და არ ძალგვიძს შევიგნოთ, რომ მრავალი სწული ცხოვრების ერთი კანონის დარღვევის შედეგია. ეს კანონი იმ მსწავლების გამოიხატება, რომელსაც ჰქვია ადამიანური სიყვარული. როგორც ხორციელი, აგრადვე სულიერი მრავალ-გვარი სწულიცა ამ ადამიანური სიყვარულის დარღვევის ნაყოფია. ღრმა სიყვარული-ღრმა რწმუნის და გონიერების შეიცავს, რომელიც ამ ცხოვრების სამწუხარო მიხედვით-მოხვედრებში პირდაპირ და ნათელ გზას ვაკმაყოფილებს. ხსენის ნათლად დავგანახებთ.

ორიოდ სიყვარული დიმიტრი ყოფიანის შესახებ.

დიმიტრი ყოფიანის ცხოვრება და მოღვაწეობა კარგად არ არის გამოკვლეული, ამ ბოლო ხანებში ბევრი დიმიტრეს და დიმიტრი ყოფიანის ცხოვრების შესწავლით და დაფასებით. სხვათა შორის ბ. ს. ავალიანი მოუწოდებდა დიმიტრის მემკვიდრეებს, რათა დამამარებოდნენ მასდენი მიწოდებაში. სხვათა შორის სწერდა „სახალხო გაზეთის“ 568 ნომერი: „შეძებნება, თუ ეს სტრიქონები ჩაუფარდებოთ დიმიტრი ყოფიანის მემკვიდრეებს, ვაღმრეტენ დარჩენილი ქალღმრები, რათა ვრცელი გამოკვლევა უძლვა დიმიტრი ყოფიანს. ამ მასდენთან ერთად, რომელიც არქივებიდან უკვე ამოვკრიბებ, მასდენი ისევ მესაკუთრეთ დაუბრუნდებთათა.“

ამ მოწოდებას მოჰყვა დიმიტრის ნაძის ნინო ბეგიანის ასული ყოფიანის მასხუნი, რომელიც უფრავდა პარტიკულ ავლიანს, მობან-სებულები საქარა ბინაში სოფელ ქვემოთში, სადაც იწახებოდა ყოველი მასალა დიმიტრის ცხოვრების შესწავლად.

პაპა ჩემის, დიმიტრის გარდაცვალების შემდეგ გავიდა 25 წელიწადი, ხოლო მისი მუფლი, რომელიც საგანგებოდ იწახებდა ყოველ წელიწადს კი—10 წელი. ვანსვე-წელიწადში დიდდა ჩემმა მდიდარი სალიტერატურო მასალა სხვასთან ერთად, დაუტევა მის შვილს და რძალს კარა და ნინო ყოფიანებს. მეორე ტრეტი დიმიტრის მემკვიდრეებისა უნდა, უცხოელთათვის ძნელად სასწავლო უნდა მიჩნეულს, ასე ისწავლებოდა იხლისელი ქალი, და ისიც საქართველოს უნახვად, ცოცხლის ენის გაუგებრობად... ყველიან გავგანხივებ, იმედი მოგვყვანა, სრულიად დავიწყებულედ არ მიგინივთ თავი... და ყველად საბილი დავულოტებთ თავის არჩეულიც კი დასულიტრად მისი უფროსი დედა-მამის მემკვიდრეობის მემკვიდრეობა და იმ ქვეყანას, რომელსაც იგი წარმოშვა... 1896 წლიდან, როცა პირველად ვნახე უორდრობის ასული, სწორედ თათბრებდა წელიწადის განვლო. შემთხვევით მომეკა ჩემის ინგლისური ქალის საშობლო სოფელი სვენიკში (ლონდონიდან სამის საათის სავალზე) სტუმრად ვყოფილყავ თვით უორდრობათა ოჯახში. მისი მამა უფროსი მამაო ეტყებოდა. ხელოვნურად ნახვის იმისას, ვინც ერთხელ მგზავრდა ვნახე და ვისი ნახვაც გულს ვგვრ სწყუროდა, ვისი ნება, ორად-არ სწყუროდა; „შევიდობი ბრძანდებოდეს“-ში გამოთქმული, ისე უფრო მედგა... ამ სიტყვების გამოთქმული ბაგენი უკვე თვის დაღმებულნი იყვენ, ვგულს, საუკუნო ღუმილითა... ვიხილე მხოლოდ სვენიკის მუფრის სასაფლაოზე საფლავის ქვა, ისეთვე სადა, უბრალო, როგორც იყო თვით მისი მამა: აი უორდრობის ასულს ილიასთვის წერილი გამოგზავნიდა და ნებართვას სთხოვს „განდევლი“-ინგლისურად სთარგნისა, ჩვენს თვლებს არ ვუჭერდით, ამ წერილს რომ ვკითხულობდით. ძნელად წარმოვიდგინებთ რომ ჩვენს

სრულიად მოკლებული ვიყავით მაგვარ მემკვიდრეობას, როგორც სახალხოებად. ამ ნის განმავლობაში ბიძა ჩემი, კოტე ყოფიანი, იყო პარტის სალიტერატურო მემკვიდრეობისა.

მართალია ზოგიერთი მასალები, ჩემის დის ბარბარეს მიერ დატოვებული, მეცა მაქვს, როგორც, მაგალითად, დიმიტრის მიწერა-მოწერა მუფრესთან და შვილებთან, მაგრამ უმთავრესი მაინც ბიძა ჩემის, კოტეს ოჯახში იწახება. ჩვენს ხელში მყოფი მასალები დროებით ვადაცვლილი აქვს პარტიკულ არჩილ ჯორჯაძეს, რომლის შემდეგაც კი ჩემის დის სურვილის თანხმად, ვადაცვლა წერა-კითხვის საზოგადოებას.

აგრადვე ვურჩევ და ვთხოვთ კოტე ყოფიანს, გადასცეს ყოველი მასალები ზემოხსენებულ საზოგადოებას, რათა ყოველ საზოგადო მკვლევარს საშუალება მიეცეს მათის სარგებლობისა. აი, თვით ჩვენი, შვილის-შვილი დიმიტრი ყოფიანის, მოკლებულნი ვართ მაგ მასალებს ვაცნობას და მათ უმეტეს ვარეგისტრის სალიტერატურო მემკვიდრეობა კერძო ოჯახებში ძებნა და კვლევა.

პარტიკულ ყოფიანს ახალი სტალით, ყენვეა საამაურო სახანობის წარმომადგენელი. კერძო სახლები თუ ოფიციალური დაწესებულებანი კვლევად გამოიკუთრებოდნენ, მრავალფეროვანი ყვარლებით და ერთგულ დროებითი მორათუნნი. ამასთან ერთად მკვიდრება მისიარული გამომეტყულებდა და ქუჩებში არა ჩვეულებრივი მორათუნნი, აძლიერებდნენ სურათის შთაბეჭდილებას და მთელ ქალაქს დღესასწაულის ელფერს აძლევდნენ.

და მართლაც, ეს იყო ხამდელი ეროვნული დღესასწაული, რომელსაც მთელი თავის გულწრფილობით მისცემდა თვითმოდის ყენველი და ისე ვარგებდა თვითმოდის ყენველი იყო მხოლოდ მაყვანებელი მის სულიერი მღვამარიობისა. ეს ასეც უნდა ყოფილიყო, რადგანაც ამ დღეს ყენვის მოქალაქე პარტისა სვენიკი და დიდებდა თავის დიდებულ საქმე-ლოშვილის და ეროვნულ სიამაყის, დანს-ფაც რუსისა სოფლისა, მის დაბადების დღიდან 200 წლის შესრულების გამო. ყველამ კარგად იცის, რომ ამ დიდებულ ფილოსოფოსს 18 საუკუნისას, პარტისა სვენიკი და აფანეს თვითი განათლებული კაცობრიობა, მაგრამ პარტისა ყენვის დაფასების განსაკუთრებული პარტიკულური ხასიათი ჰქონდა.

ფილოსოფოსისა. ერთი ამ მწერალთაგან შეგნებულნი არიან, რომელნიც მისი შესახებ: თუ შეგიწესიან-ბაში ბიძა ჩემი, კოტე ყოფიანი, იყო პარტის სალიტერატურო მემკვიდრეობისა.

მართალია ზოგიერთი მასალები, ჩემის დის ბარბარეს მიერ დატოვებული, მეცა მაქვს, როგორც, მაგალითად, დიმიტრის მიწერა-მოწერა მუფრესთან და შვილებთან, მაგრამ უმთავრესი მაინც ბიძა ჩემის, კოტეს ოჯახში იწახება. ჩვენს ხელში მყოფი მასალები დროებით ვადაცვლილი აქვს პარტიკულ არჩილ ჯორჯაძეს, რომლის შემდეგაც კი ჩემის დის სურვილის თანხმად, ვადაცვლა წერა-კითხვის საზოგადოებას.

აგრადვე ვურჩევ და ვთხოვთ კოტე ყოფიანს, გადასცეს ყოველი მასალები ზემოხსენებულ საზოგადოებას, რათა ყოველ საზოგადო მკვლევარს საშუალება მიეცეს მათის სარგებლობისა. აი, თვით ჩვენი, შვილის-შვილი დიმიტრი ყოფიანის, მოკლებულნი ვართ მაგ მასალებს ვაცნობას და მათ უმეტეს ვარეგისტრის სალიტერატურო მემკვიდრეობა კერძო ოჯახებში ძებნა და კვლევა.

სხვა და სხვა აბზავი

ზუნების საჩუქარი. ამას წინად იალტაში დიდი ნიაღვარი ყოფილა, რომელსაც ზარლოთან ერთად ქალაქისათვის თვალსაჩინო სარგებლობაც მოუტანია. მოდიდებულ ღვლეს უთვალავი ზნეგნიწაილია და შუგულ ქალაქში ზღვის მხრით ჩინებული ფართო ჯენიდა ფარეკეთებია, რომელიც ქალაქს დიდხანია ექირებოდა. ნიაღვრისაგან მოძღვნილი საჩუქარი 50 ათას მანეთამდე ღირს თურმე.

დეკაბუები

ფილოსოფიის რეზერვისტების ბატალიონში უარი სთქვა არწახუტა წინააღმდეგ ვალაშქრებისა და მოითხოვა დათხოვნა. დღეს ისინი განსაკუთრებულ მატარებლთა განკარგულებისა. მათი მანეთის რიცხვი 350-დან აღვიდა 250-მდე. იქვე იმდენადეც ემოდით თურმე, როგორც ადამიანს ადამიანისა... და ახლა კი ყველამ მოეწყინათ, ყველას ნაღვლიან აწვეთ. ყოველ მოგონებზე მოხუც ღვდას ხმა უკანკალებდა... აუწყებელი იყო მღვამარიობა მისის უზომოდ მოყვარულ ძმისა, დარღობასაგან გამოხარისხებ მწუხარების ღრუბელი არა შორდებოდა. განხორციელება სიმშვიდისა, სათნოებისა და სიყვარულისა მათთან აღარ იყო. ნუგუზდ ის და რჩებოდათ, რომ განსწავლებულმა თვისის ხანმოკლე სიცოცხლით უკვდავ-ყო თვისი სახელი როგორც თვისის სამშობლოში, ისე შორეულ საქართველოშიც. სიკვდილის პირთ სარეცელზე მწორადეს უკანასკნელ წამებში ენა ჩაიარდოდა. რაკი ენა აღარ ემორჩილებოდა, პატივით ხელით დახატონ სიტყვა „საქართველო“, სახელი იმ ქვეყნისა, რომელიც შედგენდა მისის ზრუნების საგანს, და სულიც განუტევილია... მრავალმეტყველია ეს გულის ამწეუბელი ფაქტი და განმარტება არა სჭირია. შიგ ჩაქსოვილია მთელი სული და გული, მთელი არსება სულმნათის ადამიანისა და საქართველოში თუ კი ვისმეც მამავს მოგონებენ, ერთი პირველ ადგილთაგანი ამ მოგონების დროს, უმეტესად, დათმობილი ექნება მადილერ და ყოველ მწგნებულ ქართველსათვის სსსრკ-ის და მოწმეებით წარმოსაქმელ სახელს მარჯორი უორდრობის ასულისა.

ენეს შინა. ამბობენ, იმთ გზას იორჩვენ სხვა რეზერვებისტებიც.

სამოლი. დღეს მტრთა რაზმის მიერ განხორციელდა საზღვარიდან ბრძანებით...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

პარტი. გაზეთების სიტყვით, პუნქტივით დღესაც მუშაობენ...

პარტიკული. მუშაკების მთავრობის მიერ დანიშნული...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

ნუ თუ არ შეგვეძლო დედა-შვილის ერთად გვექონებოდა მსჯელობა იმ ჩვენი მდგომარეობის შესახებ...

1899 წელს მამა ჩემმა მიხეილ სტეფანოვიძემ ბეთანიში მოხილ სტეფანოვიძის ძემ ბეთანიში მოხილ სტეფანოვიძის ძემ...

წერტილი რეკ. მიმართ ბნო რედაქტორი! მოგმართავთ უმოკლესი თხოვნით...

რაცა უნდა ვთქვათ მეორე წერილის ნიშნობის ნაშთადღვის თეატრის წრისადმი...

ამდგომარეობაში ვართ გულდასუფთავებული რეჟისორი და მთელი ბრუნვა ახლა ჩვენი ხელშია...

ბატონო რედაქტორი! ნება მიბოძეთ თქვენს პარტიკულურ გაზეთში...

რედაქტორ-გამომცემელი ნ. კარდელაშვილი. გაზეთსა და მთელს საქართველოსათვის...

გამოსულნი ცნობა მათარეადა მთელი საქართველოსათვის (საზღვრის ხაზამდე) დღესიდან დაიწყდა...

ბატონი რედაქტორი! ნება მიბოძეთ თქვენს პარტიკულურ გაზეთში...

დენიერების უფროსი თანამშრომლები. რედაქტორი, ბ. ივანიშვილი, ყოველდღიურად...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

უზსამსახური მსახურის დასაწყისი. პარიკი, ბ. ივანიშვილი, ყოველდღიურად...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

რედაქტორი. ბ. ივანიშვილი. ყოველდღიურად და ყოველ სასაბუჟო დღე...

სახალხო გაზეთი №635. სასამართლო განცხადება. სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სახალხო გაზეთი №635. სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...

სახალხო გაზეთი №635. სამართალი. დღეს სასამართლოში წინადასრულებული საქმეების განხილვისას...